

prima instanță: M. Tertea
instanța de apel: I. Guzun, S. Vrabii, S. Leu

Î N C H E I E R E

22 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac
Judecătorii Iurie Bejenaru și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Focșa Aliona
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Focșa
Aliona împotriva Consiliului orășenesc Căușeni și Primăria orașului Căușeni cu
privire la obligarea asigurării cu spațiu locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 24 septembrie 2013, prin care
a fost respins apelul declarat de către Focșa Aliona,

c o n s t a t ă

La 18 iunie 2012, Focșa Aliona s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului orășenesc Căușeni și în calitate de copîrît Primăria orașului
Căușeni cu privire la asigurarea cu spațiu locativ.

În motivarea acțiunii înaintate, Focșa Aliona a indicat că, la 07 septembrie
2004 a depus pe numele Primăriei și Consiliului orașului Căușeni cerere prin care
a solicitat să o asigurare cu spațiu locativ.

Prin decizia Consiliului orășenesc Căușeni din 06 iulie 2006 nr. 8/16 cu privire
la aprobarea listelor cetățenilor solicitanți la spațiu locativ, proprietate publică, s-a
decis aprobarea listei solicitanților la spațiul locativ și îmbunătățirea condițiilor de
traie. Astfel la categoria „invalidi de muncă de grupa I și II” a fost inclusă și ea.

La 23 martie 2007, prin decizia nr. 3/15 cu privire la chestiuni locale,
Consiliul orășenesc Căușeni a modificat rîndul prioritar, fiind plasată în rîndul
prioritar sub nr. 1.

Menționează Focșa Aliona că din 07 septembrie 2004 un număr nedeterminat
de persoane au beneficiat de asigurare cu spațiu locativ, iar ei nu i s-a acordat
spațiu locativ.

Mai susține că de mai multe ori s-a adresat cu cereri privind asigurarea cu
spațiu locativ, însă nu a primit răspuns.

Indică reclamanta că prin actul de inspectare financiară tematică, efectuată de către Direcția Generală Control și Revizie a Centrului de Combatere a Crimelor Economice și Corupției din 21 septembrie 2011 s-a constatat că de către Consiliul orașenesc Căușeni s-au acordat spații locative pentru 20 persoane, dintre care pentru 7 persoane în afara rîndului stabilit

Focșa Aliona susține că nu dispune de un alt spațiu locativ.

La cererea prealabilă expediată în adresa Consiliului orașenesc Căușeni la 20 iulie 2011, a fost lăsată fără răspuns și satisfacere.

Cere Focșa Aliona obligarea Consiliului orașenesc Căușeni și Primăriei orașului Căușeni de a o asigura cu spațiu locativ, locuință separată, conform prevederilor legale.

La 16 ianuarie 2013 Focșa Aliona a înaintat o altă cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orașenesc Căușeni și în calitate de copîrît Primăria Căușeni cu privire la asigurarea cu spațiu locativ.

În motivarea acțiunii Focșa Aliona suplimentar argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată inițială, a indicat că a depus cerere prealabilă pe numele Primăriei și Consiliului orașenesc Căușeni din 17 decembrie 2012 privind asigurarea cu spațiu locativ, care la fel a fost lăsată fără răspuns și satisfacere.

Suplimentar, Focșa Aliona a solicitat încasarea din contul Consiliului orașenesc Căușeni, Primăria Căușeni în beneficiul său a cheltuielilor judiciare în sumă de 119,75 lei și obligarea pîrîților de a prezenta Actul de inspectare financiară tematică al Direcției Generale Control și Revizie a Centrului de Combatere a Crimelor Economice și Corupției din 21 septembrie 2011 privind activitatea Primăriei Căușeni.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni din 17 aprilie 2013 s-a conexat într-o singură procedură pricinile civile enunțate (f.d.119-120).

Prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 27 mai 2013, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 24 septembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către Focșa Aliona și menținută hotărîrea primei instanțe fără modificări.

La 04 decembrie 2013, Focșa Aliona a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea actelor judecătorești contestate cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen.

Recurentul, Focșa Aliona în motivarea recursului a indicat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat legea și în consecință au emis hotărîri ilegale.

Examinînd temeiurile admisibilității recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 18 decembrie 2013, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliul orașenesc Căușeni și Primăriei or. Căușeni cererea de recurs depusă de către Focșa Aliona cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, Focșa Aliona nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Focșa Aliona, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Focșa Aliona, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Focșa Aliona se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Tatiana Vieru